

Şahin İsmayıl

Sahibsiz kitab

QANUN NƏŞRİYYATI

Şahin İsmayıl. Sahibsiz kitab

Bakı, Qanun Nəşriyyatı, 2026, 168 səh.

Ölçü: 130x200 mm

Cild: yumşaq

Çapa imzalandı: 22.09.2026

Korrektor: Aytən Səadət

Mətn dizaynı: Vüqar Nağıyev

Qapaq dizaynı: Rövşən Abbas

Qanun Nəşriyyatı

Bakı, AZ 1102, Tbilisi pr., 76

Tel: (+994 12) 431-16-62; 431-38-18

Mobil: (+994 55) 212-42-37

e-mail: info@qanun.az

www.qanun.az

[www.fb.com/Qanunpublishing](https://www.facebook.com/Qanunpublishing)

www.instagram.com/Qanunpublishing

AB 022051 / İN 0792

© Qanun Nəşriyyatı, 2026

© Şahin İsmayıl, 2026

Kitab müəllif tərəfindən redaktə
edilərək nəşriyyata təqdim olunub.

MÜNDƏRİCAT

Əvvəlki adam deyiləm daha.....	6
Kənd axşamı baxışlım.....	8
Zamanın köləsi.....	10
Adım köhnələndə.....	12
Özünə yad qadın.....	13
Atasız evlər.....	14
Nəsihət.....	15
Darılmağın fəlsəfəsi.....	17
Həssas qəlbin cəhənnəmi.....	19
Mən səni yenidən sevməyə gəldim.....	21
Pulun olmasa.....	23
Getdiyin o yerlər çoxmu uzaqdır?.....	24
Ağlayır rəsmi.....	26
Sahibsiz kitab.....	28
Tənhalığa aşiq.....	30
O sənsən.....	32
Yarımçıq bəstə.....	34
Dost kimdir?.....	36
Sükutun kölgəsi.....	37
İki qatil.....	39
Həqiqət axtarışı.....	41
Gülə-gülə ağlaram.....	44
Eşqin çıxmır canımdan.....	45
Böyük eşq, böyük ayrılıq.....	47
Mən çətin adamam.....	48
Beşdən doğan eşq.....	50
Sən adlı taxt.....	52

Ruhun payızla görüşü	54
Ayrılığın zəlzələsi	56
Bu gecə məndən yaz, şair!	58
Sən elə bir fəsil sən ki	59
Səndən sonra sənsizlik	61
Ürək və qələm	63
Gecə yenə qadın göz yaşı qoxur	65
Sən qocalma, mən qocalım	67
Bir aynada iki kölgə	69
Səni əvəz edərmə?	71
Ölsəm, sevmə başqasını	73
Minnətdaram küləyə	75
Payız sənə bənzəyir	76
Varlığın da bir, yoxluğun da	78
Səni silmişəm axı	80
Ölüm sahibi sənsən	82
Deyilmi?	84
Ürək bir dəfə sevir	85
Hələ gec deyil	87
Bir şəkil, bir daraq	89
Sən məni unuda bilməyəcəksən	91
Ya sən tez doğuldun, ya da ki mən gec	92
Ayrılıq var, güman yox	93
İnsan həyatı	95
Sənsiz də gülürəm	96
Zaman getsin, ömür getsin, sən getmə	98
Ayrılıq – ölməyin diri halıdır	99
Ona deyin ki	100
Sən demə, səninlə gözəlmiş dünya	102
Ana	104
Son kəz görəydim səni	105
Mən yadına düşəndə	107

Ağ magiya.....	108
Eşq nədir?.....	109
Xəyanət qoxusu.....	111
Səni unutmamış, ölsəm yaxşıdır	113
Axıb getdin.....	115
Gecənin sən tərəfi	117
Mən səni sevməkdən bezən deyiləm.....	119
Sənsiz	120
Sən demə, eşq günahmış	121
Niyə sənsiz darıxım?.....	123
Dəstəyi qırılmış qapı.....	125
Eşq girovu	127
Yalnız Adam.....	128
Yuxuda ölmək istəyirəm	130
Unudarsan sən də mənə	131
Yerin görünür	133
Ayrılıq nə soyuqmuş	135
Mən niyə unuda bilmirəm səni?.....	137
Pəncərədən baxan qadın.....	139
Mən bu dünyadan deyiləm.....	141
Biz niyə qovuşa bilmədik, niyə?.....	144
Ən gözəl duyğular sənənlə getdi	146
Eşq bağı.....	148
Yoxsansa	150
Qürur	152
Mən səni unuda bilərəmmi heç?	153
Yad hisslər.....	155
Unuda bilmədim bir an	158
Yanımda olaydın bu qış gecəsi.....	159
Öz yolunla get	161
Səhnədə son pərdə.....	162

Əvvəlki adam deyiləm daha

Boş qalan otaqda saatın səsi,
Elə bil dərdimi üzümə vurur.
Sənsiz bu ömrümün hər saniyəsi,
Xatirə dolu bir tamaşa qurur.

Bir dəfə səsini eşitsəm, bəsdir,
İnan ki, yoxluğun ölüm qədər var.
Sənsiz bu bədənin nədir mənası?
Kölgəsiz bir cisim, adsız bir məzar.

Süfrədə yarımçıq qalmış çay kimi,
Soyuğam, nə dadım, nə dəyərim var.
Məni isitməyə yetməz günəş də,
İçimdə sən adlı buz dərd-sərim var.

Üşüyürəm, üzüm-gözüm solubdur,
Ürək qan yerinə soyuq dərd vurur.
Bir yarpaq misalı titrəyir dizim,
Baxışım lallaşır, bir yerdə durur.

Dünya bürünübdür sanki sükuta,
Qulağım səsini itirən gündən.
Bir quru yarpağam fırtına üstə,
Bir xilas umuram indi ölümdən.

Qonşunun uşağı oxuyur nəğmə,
Bu bizim mahnıdır, ürək sızladır.
Adını demədən səni danışır,
Hər misra, hər kəlmə məni ağladır.

Dözməyə təqətim qalmayıb artıq,
Nə qədər yalvarmaq olar Allaha?
Səni itirəndən dəyişdi hər şey,
Mən əvvəlki adam deyiləm daha.

Kənd axşamı baxışım

Sən elə gözəlsən, elə təmizsən,
Dünyanın yalançı andından uzaq.
Sən mənim canımsan, can içindəsen,
Çölün soyuğundan, qışından uzaq.

Gözlərin oxşardır kənd axşamına,
Sakitdir, dərinidir, kədəri alır.
Səmimi duyğular axır üzündən,
Qəzəb də qarşında sükuta dalır.

Qaşların oxşarı kaman oxunun,
Vurduğu yaradan inciməz ürək.
Əlindən zəhər də şərbətdir mənə,
Səndən gələn dərdə də qurban gərək.

Nəfəsin sanki bir ev qoxusudur,
Yorğun axşamların məlhəmi olur.
Baxışın gecəmə ay işığıdır,
Sən baxanda gecə nur ilə dolur.

Saçının küləklə şirin davası,
Ən gözəl davadır mənim gözümdə.
Titrək tellərinin zərif ədası,
Cənnətin rəsmini çəkir üzündə.

Sözlərin bənzəyir qış nağılına,
Dinlədikcə uşaq oluram sanki.
Hər kəlmən içimdə günəştək doğur,
Yenidən həyata gəlirəm sanki.

Gülüşün eynilə yaz yağışıdır,
Can verir quruyan çölə, çəmənə.
Sanki bir möcüzə düşüb payıma,
İlahi, bu lütfü çox görmə mənə!

Soyuq qış günündə pəncərəmdəki,
Buzları əridən ilıq günəşsən.
Göylərə uçan dualarımda,
Sönməyən, əbədi, müqəddəs eşqsən.

Səninlə dərdim də mənə xoş gəlir,
Gözümdə parlayan yaşım da bir xoş.
Gərəkməz könlümə şərabdan badə,
Mən sənin eşqinlə sərxoşam, sərxoş!

Nə qədər ömür var, nə qədər can var,
Başına dolanan dərd də mənimdir.
Ay mənim günahım, mənim savabım,
Könlümün ən dərin yeri sənindir!

Zamanın köləsi

Zaman dadlı-dadlı yeyir insanı,
Nə doymur, nədəki yorulmaq bilmir.
Saniyə-saniyə getsə də ömür,
Bir anda baxırsan, nəfəsin gəlmir.

Biz isə qaçırıq vaxtın dalınca,
Sanki tutacağıq bir gün qolundan.
Halbuki zamanın səssiz qılınıcı,
Durmadan doğrayır, bezmir oyundan.

İnsan yorulsa da, zaman yorulmaz,
Bir gün yer altında torpaq olarıq.
Səsimiz də qalmaz külək səşində,
Sadəcə xatirə olub solarıq.

Qəribə varlıqdır insan, deyilmi?
Arzusu yelkəndir coşan sel üstə.
Üç günlük dünyadır, dördüncüsü yox,
Ad-san qurularmı əsən yel üstə?